

ருக்மணி கல்யாணம்

கதைச் சுருக்கம்

விதர்ப்பதேசாதிபதி பீஷ்மகரின் புத்ரி ருக்மணி மணப்பருவம் அடைந்ததும், பல அரசினங்குமாரரது படங்கள் வரவழைக்கப் பெற்று, ருக்மணி துவாரகாதிபதியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையே நாயகனாக அடையவேண்டுமென்று எண்ணுகிறாள். பீஷ்மகரும் அவரது மனைவியும் அதற்கு இசைகிறார்கள். இதைக் கேள்வியுற்ற ருக்மி, சேதிதேசத்தரசனான சிசுபாலனுக்கே, ருக்மணி மாலையிட வேண்டுமென்று கட்டளையிடுகிறாள்.

ருக்மணி, தன் மனதினால் ஸ்மரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தவிர வேறே எவரையும் மணப்பதில்லை என்று ஸ்ரீ கண்ணனுக்கு விதர்ப்பதேச வாசியான பிராமண சுபோதர் மூலம் ஓர் லிகிதம் அனுப்புகிறாள். நாரதரும் சென்று கண்ணனுக்குத் தகுந்த நாயகி ருக்மணிதேவிதான் என்று கண்ணனுக்கு தெரிவிக்கிறார்.

சுபோதர் மூலம் கொண்டுவரப்பட்ட லிகிதத்தைக் கண்ணுற்ற கண்ணன் புளகாங்கிதம் கூர்ந்து, தான் நேரில்வந்து, ருக்மணியை ஆட்கொள்வதாக சுபோதர்மூலம் சொல்லி தானும் விதர்ப்பதேசம் செல்கிறார்.

நாரதர், ருக்மி; சிசுபாலனிடம் சென்று, எப்பொழுது சிசுபாலனுக்கு ருக்மணியைக் கொடுப்பதாகத் தீர்மானம் ஆகிவிட்டதோ அந்த வைபவத்தை, ஒரு ஸ்வயம் வரமாக நடத்தி ராஜமண்டபத்தின் விரோதிகள் பிரமிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று தந்திரமாகச் சொல்லுகிறார்.

விதர்ப்பதேசத்தில் ஸ்வயம் வரத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் நடக்கிறது. ருக்மணிதேவியும், தன் குலவழக்கப்படி ஸ்வயம்வர மண்டபத்திற்கு போகுமுன், கொளரி தரிசனத்திற்குப் போகிறாள்.

கோயிலில் வந்திருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ருக்மணியைத் தூக்கிக் கொண்டு தன் ரதத்தில் போகிறார். இதைக் கேள்வியுற்ற ருக்மி தன் ரதத்தில் ஏறிக் கிருஷ்ணனை விரட்டுகிறாள். ருக்மி தோற்கடிக்கப்பட்டு ரதக்காலில் கட்டப்படுகிறாள். ருக்மணி தன் தமயனை ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்று பரந்தாமனை வேண்டி, ருக்மியும் கூடிக்கப்படுகிறாள்.

துவாரகையில் ருக்மணிக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கும் விவாகம் நடைபெறுகிறது. சுபம்! சுபம்!!

ருக்மணி கல்யாணம்

நடிகர்கள்

மாஸ்டர் S. ராஜம்	...	ஸ்ரீ கிருஷ்ண
R. துரைசாமி ராஜம்	...	பலராமன்
T. R. மணி B. A.	...	ருக்மி
S. பால சுப்ரமணியம் B. A.	...	சிசுபாலன்
M. N. M. சுந்தரம்	...	நாரதர்
ஜோகர் ராமுடு	...	சுபோதர்
P. K. பாலு	}	...
R. D. ராஜம்		
M. S. விஜயாள்	...	ருக்மணி
T. S. மீனும்பாள்	...	சித்ரலேகா
செல்லம்	...	ரேவதி
கௌரி	...	தோழி
டைரக்டர்	...	பாலசந்திர பெண்டா கர்
உதவி டைரக்டர்கள்	...	பாபுராவ் காண்டெக்க & S. பால சுப்ரமணியம், B. A.
படம் பிடித்தல்	...	புரோகித்
ஒலிப்பதிவு	...	ரங்கையா

தாதாரீனே அவர்கள் மேற்பார்வையில்

தஞ்சை வெங்கடேசுவர் பிலிம்ஸாரால்

பூசு சரஸ்வதி ஸினிடோனில் தயாரிக்கப்பட்டது

ஸ்ரீவெங்கடேஸ்வார் பிலிம்வ்
ருக்மணி கல்யாண கீதங்கள்

ராகம்-நாட்டை-தாளம்-ரூபகம்.

திருமகள் மருவிய மார்பகனே, வெங்கடேச
திருமலையுறைதரு ஸாதகனே.

அனு.—மருமலர் தூவி வாழ்த்தி வாழ்த்தி
வணங்கினோம் தலை தாழ்த்தி தாழ்த்தி
பெருமையுறு நன்னேர்த்தி கீர்த்தி
பெற்றிநீயருளாவிடில் மற்றெவர் தானருள்வார் எதிர்
(பேசுவா—விஸ்வாஸமாக்

சர:—நிந்தினு செம்பதுமப்பத மன்பொடு
கும்பிடு-பக்தர்கள் வீண்பொலி இன்பமு மற்றுள
அம்பு யமன்பெறு முத்தியும்
துன்பென வீண்டு மதித்திலர், தந்தருள் நிற்பத
மித்ததி—(ஜோதியான ஆதிமுலா) (திருமகள்

ருக்மணி. ஹிந்துஸ்தான் மெட்டு, ஏகதாளம்.

பல்.—வனஜாஶி என தன்னையே—ஸரஸ்வதி
வாமினி வனிதா—மணியே கடாஶிநீ

அனு.—பரலோக ப்ரும்மாதிவர நாயகியே
பரஞ்சோதி த்ருதவாணி—சுபசோப நீயே.

ருக்மணி.

விருத்தம்—கானடா.

கண்ணும் கருத்தும்—கனவும் நனவுங் கனி
மொழியும் விண்ணும் புவியும்—வியந்நாகர்
நாடும் விரிந்தெழுந்த—கண்ணன் திருவுருவல்லாமல்
இந்தக்கடற்புவியில்—எண்ணும் பொருள் எனக்குண்டோ
ஸல்லாபித்திருப்பதற்கே.

4. ருக்மணி. ஹிந்துஸ்தான் மெட்டு, தாளம்-ஆதி:

பல்.—த்யான ரூபமான தங்கள் வார்த்தையே மேலாகுமே
அனு.—தேவகோடி ஜீவராசி—யாவும் நசன் பாரமே
புவனமீதில் போற்றும் பெரியோர்— புத்தியைக்கை
[கொள்வதாலே
நித்யஸன்மார்க்கமென்றும் நேர்த்தியாகச் சேருமே

5. நாரதர்.

சங்கராபரணம்-ரூபகம்.

அழகுதரு திருமேனியுடையவர்—அமலர் கருணை
செய் கமல லோசனர்

(அழ)

அனு.—அழிவிலாதவர் த்வாரகாபுரி—ஆக்ஷிக்குரியவர்
காஷிக் கௌரியவர்

(அழ)

சர.—வேணுகான வினோதர் ருசிதரும் வினய
சாதூர்ய வாசகர்—வடமேரு நிகர்புய வீரர்
துதிபுரி வேதபாரகர்—பூரணர்
காணுமதகெஜ நாணு நடையினர்—கண்ணன்
என்பவர் வெண்ணை—உண்பவர்

6. கிருஷ்ண.

ஹிந்துஸ்தான் மெட்டு-தாளம்-இந்துஸ்தான்-பில்லந்தி.

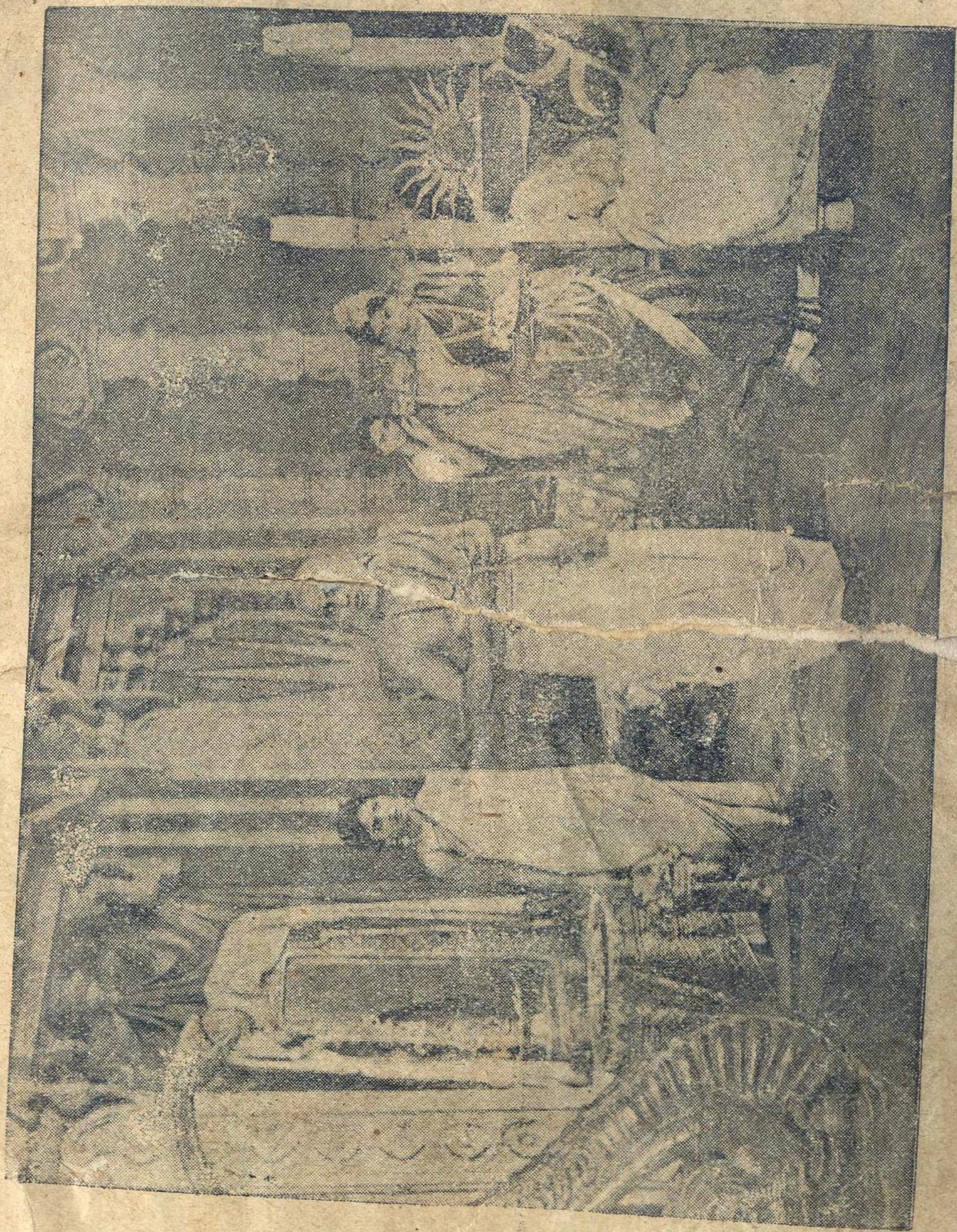
பல்.—மதுரத்வனி சூழாதே—எந்தன் மனது

(மது)

அனு.—மந்தாரையும்—மல்லிகையும் மலர்ந்து
நந்தவனமுழுதும் கவர்ந்து

(மது)

ருக்மணி கல்யா
யக் கிஸ் லர் தர். இ

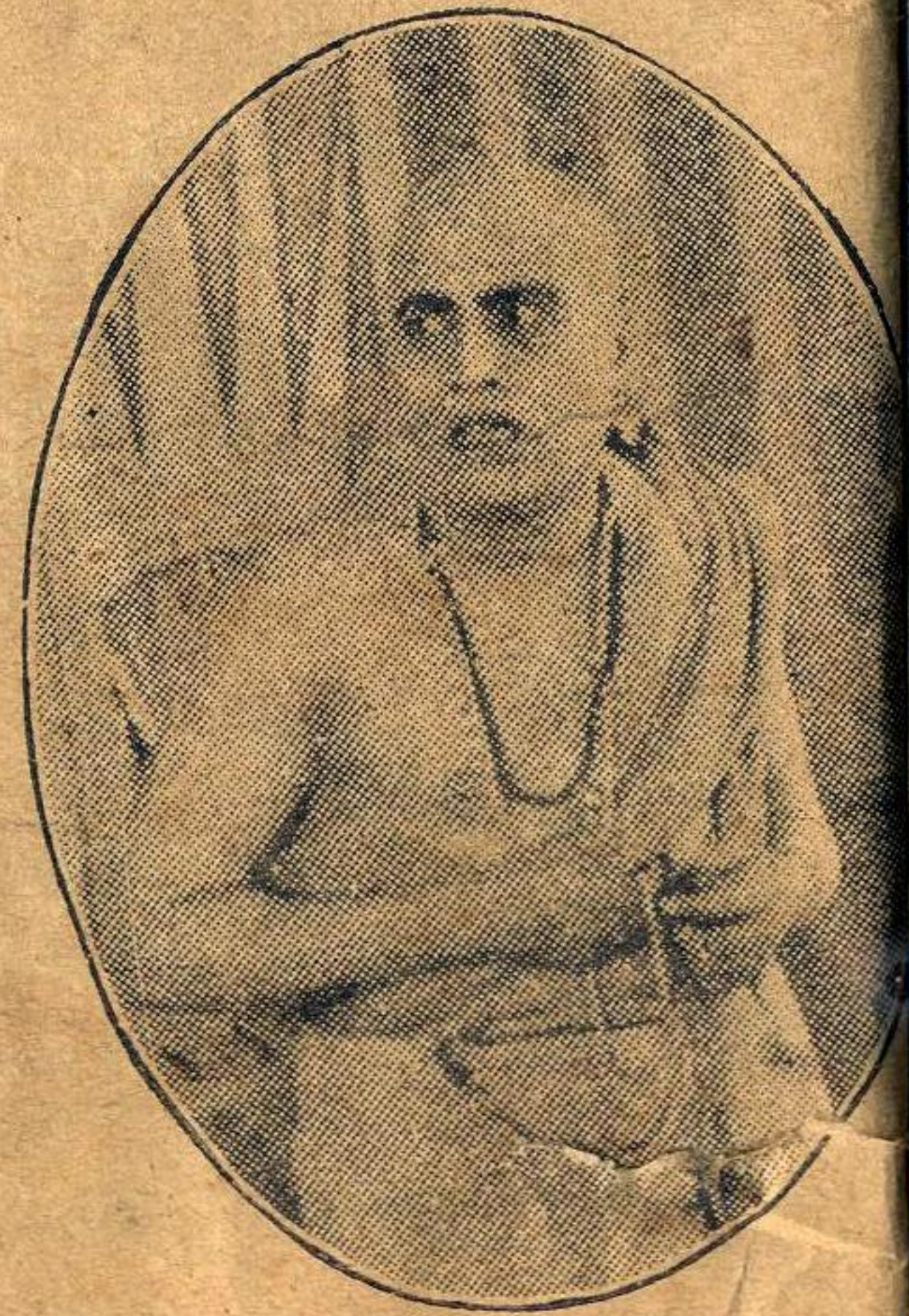

ருக்மியாக நடிக்கும் மணி.

சிகபாலனாக நடிக்கும்
பாலசுப்பிரமணியம்

சுபோதரராக நடிக்கும்
ஜோகர் ராமுடு.

சர.—ஸதாஸதா—மனமுருகி இன்பம் பெருகி
இகசுகத்தை எனக்கூட்டுதே—எந்தன் மனது

கிருஷ்ண. ராகம்—ஸ்யாமா-ஆதி.

பல்.—ஞானதபோநிதியே—பிரும்மஸுஞ் (ஞா)

அனு.—யானொருமாதை—அடைவதில் மகிழ்வாய்
எடுத்தெனக் குணர்த்திய—ஈடறிதான (ஞா)

சர.—இவ்வுபகாரம் என்றும் நான்மறவேன்
இன்பகுணகா—அன்புருவே அருள் (ஞா)

ருக்மணி. விருத்தம்—ராகமாலிகை-சுருட்டி-சாவேரி.

பண்ணார் மொழியே—மலையரசன் பாவாய்
பானுமதியங்கிக் கண்ணார் அரனுக் கினியவளே
கைலைக் குன்றிலமர் மயிலே விண்ணாரமுதே
எங்கள் குலவிளக்கே—எனது மனம் விரும்பும்
தண்ணார் முகிலே—த்தடங்கடலைத்—தருக வருகத்
தருணம்—தானே.

ருக்மணி. ஹிந்துஸ்தான் மெட்டு-பில்லந்தி.

பல்.—அதிஸோகமாகி—தாபம் கொள்ளாதீர்
கதியே ஸர்வேஸா—நிதியே பிரகாஸா

அனு.—தீதான கோபி—எனதண்ணானுலே
தியங்குகிறேன்—நீவா தீனப்ரதாபா

ருக்மணி. ஹிந்துஸ்தான் மெட்டு.

தேவாப்ரபோநாதா—மாயா
பவஸாகரமீ தினில்—பரதவித்திடும் தமிழாளனை
பாலிப்பாயே.

தரணிக்கரசுருன தந்தை—சிறைவிலகநீ
காப்பாய்

ருக்மணி. தயஜுசுடகிதிவே மெட்டு-ஆதி.

பல்.—திருமாதூறை—மணிமார்பழகா
அருள் தா—தா

(திரு)

அனு.—கரிகுவிய முதலோனே—ரஸ
கான ஸுரவினய—கஞ்ச நயனமனு

(திரு)

சர.—என்னை நீ தனிவிட்டி டேலனுக்லஞ்
செய்பரனே
கன கோகுல—பரி பாலா

12. ரேவதி. பரசு—ஆதி.

பல்—கண்ணா—உன் கல்யாணம்
நடத்துவேனே

(கண்ணா)

அனு—மணி வண்ணா—உனக்கு நல்ல—காதலீ வரவேண்டி
கதலீ நிறைந்த தொரு—கமல மண்டபந்தன்னில் (கண்)

சர—வாரணங்கள் நிறைந்த, வரிசைகளாலும்
தோரணங்கள் நிறைந்த—தூண்களினாலும்
ஆரணங்கள் நிறைந்த—அந்தணர்களைக் கொண்டும்
ஆடல், பாடல் நிறை—மாதரின் கானத்தாலும்

13. ருக்மணி. ராகம் (பியாகடை) நாதோபாஸின தாளம்—ஆதி.

ஏதோ யோசனை—ஸாமி சிந்தையில்
ஈதென்றறிகிலேனே—இதமொழி சொல்லடி

(ஏதோ)

அனு—வேதமுர்த்தி—ஸுபோதர் வந்தாரில்லை
மெய்மறந்து நின்றாரென்று—தோணுதே

(ஏதோ)

சர—வந்தார்க் கருள் செய்யும்—செந்தாமரைப் பதம்
யான் பெறல் என்றோ—அறிகிலேனே
இந்த நகர்க்கவர்—என்றெதிர் தோணுவார்
ஆசையானேன் காண வென்றே—கஞ்சுகியே

(ஏதோ)

14. கிருஷ்ணன். ராகம் பியாக் (ஸையாபினே—மெட்டு.)

பல்—தையலே நீ ஏனோ—வாடுறய் வீணே

அனு—தாராளமாய் உன் எண்ணம் போலே—செய்வேன்
ஏனோ வாடுறய் வீணே (தைய)

சர—பாலாழி மீதில்—உன்னைப் பிரிந்ததால் கை விடேன்
ஸாரஸ நேத்ரியே—சஞ்சலம் ஏன் இனி
ஏனோ வாடுறய்—வீணே.

15. கிருஷ்ணன். ஸ்லோகம்.

ஸ்ருத்வா குணன் புவனஸுந்தர—ஸ்ருண்வதாம்தே
நிர்விஸ்ய கர்னவிவரைஹி—ஹரதோங்கதாபம்
ரூபம் திருஸாம் திருசிமதாம்—அகிலார்த்த லாபம்
த்வையச்சுதா—விஸ்திசித்தம் அபத்ரபம்மே.

16. கிருஷ்ணன். மோஹனம்—தாளம் ஆதி.

பல்—கமலநயன ஸுகுமாரிதருணி—கண்யகுண ஸுந்தரி
காதலியே அமுதே—எனதுயிரே ஆரமுதே (கம)

அனு—பீஷ்மகன்பெறு ருக்மணிமானே—பேர்பரவு கல்யாணமே
பெருமையாய் நடைபெறும்—நாளிதே (கம)

17. ருக்மணி. ஹம்ஸாநந்தி—ஆதி.

ஜெயமிகு நயமதி ஸோபித மாரா—
தினமனமகிழ்ந்திடத் ததியருள் தீரா (ஜெ)

அனு—புயவலி மிகும் பல்—அரசரும் தோற்றார்
புனித வதன னுனதெதிர்வர—ஆற்றார்
புகழ் புவிமீதே—புண்ணிய மீதே (ஜெய)

சர—பசுமாாய் உமை கண்டபடியே நாம் கூடி
பலபலவித—ஸுக லீலைகள் ஆடி
பண்புறுவோமே—இன்புற நாமே (ஜெய)

1. ஆலிலைமேல் பள்ளி கொண்டவரே
ஆதியிலே மச்சு மானவரே
2. வலிய ஆமையாய் வந்தவரே
வல்லவராகப் பெருமானே
3. தூணிலே சிங்கமாய் வந்தவரே
தோணிய குள்ளப் பெருமானே
4. காணுமுனு ரும னானவரே
கண்ணபிரானே—தற்காத் தருள்வாய்

19.

கௌரீகோயிலில்—ஒரு ஸாதுவின் பாட்டு.

பல்—ஸுந்தரி நீ திவ்ய ரூபமுனஜுட தனகு—தொரிகினம்ம
ஓமஹா திரிபுர (ஸுந்

அனு—மந்த கமன நீ து கடாசுத் பலமோ
முந்தடி பூஜா பலமோ—ஓ திரிபுர (ஸுந்

சர—புவினோ தீன ரசுக்கியனி—ஸபகலிகின தாயுன
பொகுடுதுரம்மா—ஸலலீத குண கருணை ஸாகரி
நீ ஸாடி எவரம்ம—அலஸிவச்சிநந் துகு—நாமன ஸுந
ஹாயி ஜெந்து நாயனி யுண்டகமறி கலகலமனி
ஸுரஸதுலு வருஸகா
கொலுவு ஸுக்ரவாரமு—முத்து திரிபுர (ஸுந்

